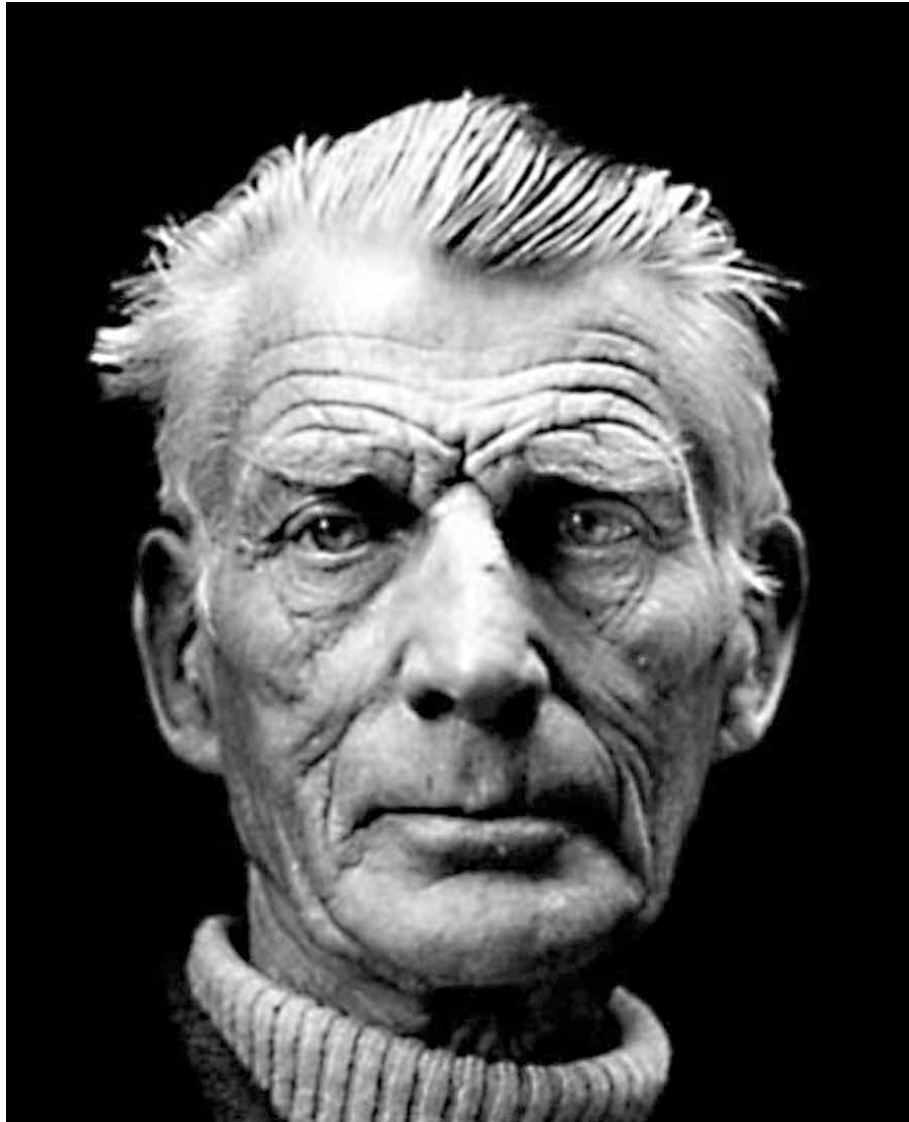

Sala Beckett ¹⁹₂₀ anys

20 anys de suport a la dramatúrgia catalana contemporània

La Sala Beckett arriba als 20 anys

L'octubre de 1989, la companyia El Teatro Fronterizo obria als espectadors les portes del seu local per proposar-los un nou espectacle: *Bartleby l'escrivent*, l'adaptació teatral que havia fet J. Sanchis Sinisterra de la novel·la de Herman Melville.

La Beckett, després de funcionar tot un any com a espai d'assaig i laboratori, s'estrenava també com a espai d'exhibició teatral. Aquesta doble condició d'espai de creació i d'exhibició, on la formació dels creadors i l'experimentació artística van estretament lligades a la producció i a la representació d'espectacles, ha marcat des del primer moment la trajectòria i la filosofia de la Sala. El contacte i el diàleg entre creadors, però també el d'aquests amb els espectadors i amb la resta de la societat, és imprescindible per a la formació i l'evolució del llenguatge teatral, així com la plena confiança en els autors i en la seva trajectòria personal per part dels programadors.

La Sala Beckett, però, celebrarà el seu vintè aniversari immersa en la incertesa respecte del seu futur immediat. L'amenaça de l'especulació immobiliària i la dinàmica de creixement del propi projecte durant els darrers anys fan necessària l'obertura d'una nova seu per al que ara ja ha esdevingut la **Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia**. Volem creure que en la Barcelona d'avui, la de vint anys després d'aquella primera estrena, encara hi té sentit un projecte teatral com el nostre, concret, definit i reconeixible per a tothom, que ha evolucionat amb el temps com ho ha fet la resta de la societat.

La programació especial d'aniversari que us proposem –amb la reposició d'un dels espectacles emblemàtics d'El Teatro Fronterizo (*Ñaque o de piojos y actores*), la programació d'un treball de l'actor argentí Mario Vedoya sobre textos breus de Sanchis Sinisterra (*Vacío*) i l'estrena de la nova producció de la Sala Beckett **Aquí s'aprèn poca cosa**, a partir de la novel·la *Jakob von Gunten* de Robert Walser– no és doncs, únicament, un acte de reconeixement als qui van ser el fundadors i autèntics creadors de l'ànima i la filosofia de la Sala Beckett, sinó que s'ha d'entendre també, i sobretot, com una invitació a la continuïtat, una reafirmació de la vigència dels seus plantejaments estètics i ideològics, i un desig compartit de futur.

Gràcies a tots!

Toni Casares

El teatre de Gràcia celebra el seu aniversari amb tres espectacles i un llibre

El 31 d'octubre de 1989 obria al barri de Gràcia una petita sala teatral amb la voluntat de promoure els autors dramàtics catalans i estrenar alguns dels dramaturgs estrangers més representatius però desconeguts a casa nostra. Enguany, per tant, la Sala Beckett fa 20 anys. Per celebrar-ho, s'han programat tres espectacles que, d'una forma o altra, fan una aclucada d'ull als seus inicis, alhora que no s'obliden de mirar endavant:

Ñaque o de piojos y actores, escrit i dirigit per José Sanchis Sinisterra, amb Luis Miguel Climent i Manel Dueso.

El retorn d'un espectacle mític sobre la condició de l'actor i la seva posició a la societat.

Vacío, escrit i dirigit per José Sanchis Sinisterra, amb Mario Vedoya.

Un monòleg altament teatral en el qual el món s'infiltra per les bambolines i acaba per fer-se escoltar.

Aquí s'aprèn poca cosa (adaptació teatral de la novel·la *Jakob von Gunten*, de Robert Walser), adaptada i dirigida per Toni Casares.

El jove Jakob von Gunten, procedent d'una vella família aristocràtica, s'inscriu per voluntat pròpia en una escola de criats, un autèntic temple de la inutilitat.

A més a més, en motiu de l'aniversari, la Sala Beckett ha editat també un llibre commemoratiu en el qual es fa un repàs dels 20 anys de trajectòria, amb nombroses fotos d'espectacles, textos d'Eduard Molner i edició de Toni Casares.

Sala Beckett.20 anys

20 anys de dramaturgia contemporània a Barcelona (1989 – 2009)

El llibre *Sala Beckett. 20 anys* és un recorregut per la història d'aquest petit teatre de Barcelona; les seves produccions, les seves activitats, la programació de les diferents temporades, els professionals que hi han participat i, sobretot, el paper que ha jugat com a espai motor de la dramaturgia contemporània a casa nostra.

És un llibre que ha de servir de presentació, memòria i testimoni de tota l'activitat que s'ha dut a terme en aquests vint anys, però que també ha de servir com a carta de presentació d'una filosofia, una manera d'entendre el teatre, que té vocació de futur i, sobretot, una marcada vocació d'incidència en el panorama cultural del nostre país.

El llibre *Sala Beckett. 20 anys* és alhora un objecte d'interès documental en ell mateix (amb material gràfic i fotogràfic abundant) i de caràcter reflexiu sobre la història més recent del teatre contemporani a Catalunya, gràcies als comentaris del periodista **Eduard Molner** que obren cada capítol.

El llibre s'estructura per temporades, tal i com es programen els teatres habitualment, i incorpora el llistat exhaustiu de tots i cadascun dels espectacles programats a la Sala Beckett des de la seva fundació. Material gràfic i fotogràfic acompanya la informació sobre alguns espectacles (reproduccions de programes de mà, cartells, fotografies d'espectacles, etc).

Cada temporada té, doncs, el llistat de la programació amb alguns destacats i amb un comentari inicial d'Eduard Molner, per situar el lector i servir de guia de lectura des d'un punt de vista històric i periodístic.

També s'hi reflecteix l'esperit de fusió permanent entre els àmbits de l'experimentació, la formació de nous creadors i l'exhibició d'espectacles, específic de la Sala Beckett, amb al·lusions constants a les activitats divulgatives i formatives programades els primers anys de forma paral·lela i darrerament en l'àmbit de l'Obrador de la Sala Beckett.

El llibre inclou també alguns documents textuais importants com els manifestos fundacionals d'El Teatro Fronterizo.

Sala Beckett 20 anys

Editat per Arola Editors
Edició a cura de Toni Casares amb textos d'Eduard Molner
Disseny Gràfic i maquetació Nora Grosse, Enric Jardí

Ñaque o de piojos y actores de J. Sanchis Sinisterra

Fitxa artística:

Text i direcció **José Sanchis Sinisterra**

Amb

Manel Dueso

Luis Miguel Climent

Plàstica escènica **Ramon Ivars**

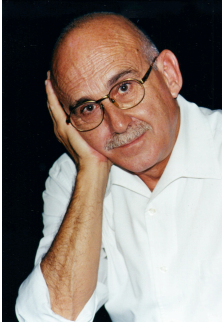
Ajudant de vestuari **Leo Quintana**

Una producció d'**El Teatro Fronterizo i la Sala Beckett**

Durada **88 minuts aprox.**

Horaris **dilluns 26/10 a les 20h. De dimarts 27/10 a diumenge 1/11 a les 22h. Divendres 30/10 no hi ha funció.**

¿Hasta cuándo Ñaque?

Muy al principio de la obra, apenas Ríos y Solano se reencuentran en el aquí y el ahora de la representación (procedentes de los alrededores del año 1600) y se disponen por enésima vez a actuar, intercambian el siguiente diálogo:

RÍOS .- Otra vez...
SOLANO .- Y habrá más veces.
RÍOS .- ¿Y diremos lo mismo?
SOLANO .- Lo mismo.
RÍOS .- ¿Y haremos lo mismo?
SOLANO .- Sí.
RÍOS .- ¿Hasta cuándo? (*Silencio*) ¿Hasta cuándo?
SOLANO .- Hay que empezar.

La última y reiterada pregunta de Ríos queda sin respuesta y, en efecto, parece que no la hubiera. ¿Hasta cuándo deberán Climent y Dueso enfundarse los ropajes diseñados por Ramón Ivars para encarnar, una vez más, a ese par de cómicos de la legua que *atterizaron* inopinadamente en un escenario contemporáneo -de Sitges, para ser precisos- en 1980? ¿Hasta cuándo su autor y director -que firma estas líneas- deberá confrontarse con aquella aventura que nació, hace ya casi treinta años, en un húmedo y destartalado sótano de la calle Tallers, cuando El Teatro Fronterizo ni soñaba siquiera con la Sala Beckett?

Hoy, cuando Toni Casares y su equipo han querido conmemorar los primeros veinte años de esta espléndida realidad que es hoy la Sala, he aquí que nos desafían a desempolvar aquel “pequeño monstruo” o “efímero artefacto que responde por *Ñaque*”, para presentarlo ante los nuevos públicos del siglo XXI. ¡Qué compromiso! Aunque no lo expresemos, me temo que a los cuatro *venerables* responsables del texto y del montaje nos asalte el temor de resultar anacrónicos, de exhibir impudicamente, además de los costurones, remiendos y manchas de los piojosos personajes, nuestras propias arrugas y achaques biográficos y artísticos. El tiempo no perdona, dice el dicho, sino más bien castiga y escarnece a quien se afana en persistir, en durar.

Sólo nos tranquiliza una certidumbre: que no será *lo mismo*. Inevitablemente, aunque hagamos y digamos lo mismo, todo será distinto. No en vano han llovido sobre nosotros años de tiempo y vida que, aun sin pretenderlo, modularán imprevisiblemente los gestos y palabras del viejo ceremonial. Y algo como un susurro se alzaría del suelo, hollado por estos centenarios trashumantes: *Hay que empezar...* Empezar otra vez. Empezar siempre.

José Sanchis Sinisterra

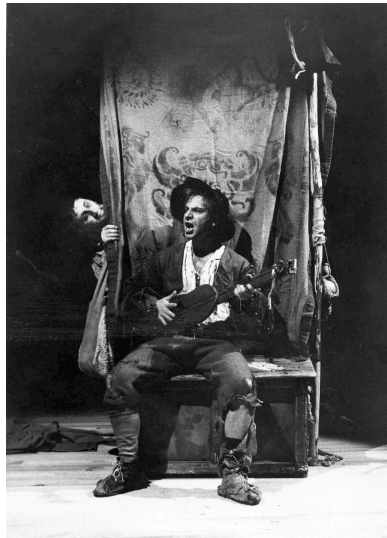
Sinopsi:

Després de vagarejar pel temps i per l'espai, dos còmics procedents de la Castella del segle XVII arriben arrossegant un vell bagul a l'"aquí i ara" de la representació. Tots dos han de repetir davant del públic un espectacle, però els dubtes i les incerteses que els aclaparen retarden i interrompen una vegada i una altra la seva actuació.

Apunts històrics de Ñaque :

Ñaque o de piojos y actores es va publicar per primera vegada a la revista *Primer Acto* (octubre/novembre de 1980, número 186).

La segona edició de l'obra es va publicar a la revista (*Pausa.*) (gener de 1990, número 2), editada per la Sala Beckett.

Manel Dueso i Luis Miguel Climent en el muntatge

de Ñaque de 1981

Vacío

de J. Sanchis Sinisterra

Fitxa artística:

Text i direcció **José Sanchis Sinisterra**

Amb

Mario Vedoya

Espai sonor **Iván Guerrero**

Il·luminació **Mario Vedoya**

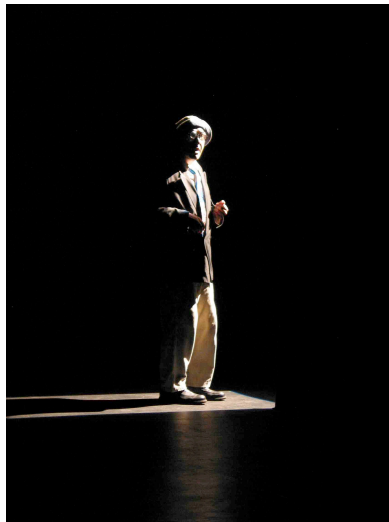
Una producció de **Segundo Viento**

Durada **60 minuts aprox.**

Horaris **divendres 30/10, a les 22h. Dissabte 31/10 a les 20 h i diumenge 1 /11 a les 20h.**

Sinopsi:

Un monòleg altament teatral en el qual el món s'infiltra per les bambolines i acaba per fer-se escoltar, de tal manera que l'espectador, amb els seus silencis i el seu riure, esdevé més central que mai. I és que, com diu l'actor, "uno solo no puede hacer nada, nada de nada. Ni siquiera existir".

Mario Vedoya a **Vacío**. Foto: Alfonso Postigo

Vacío

Hay una extraña coincidencia para mí entre algunos de los textos de José Sanchis y mi “momento” personal. Por alguna inexplicable razón, llegan en el momento justo que me permite disfrutarlos y llevarlos a escena. Hace diez años, en 1994, me encontré con *Pervertimento*. También salía yo de una situación personal muy difícil y ese texto me redimió y me dio muchas satisfacciones. Con José nos conocimos en el año 1987 en Medellín y al año siguiente, un poco movilizad por ese encuentro, vine a España y... hasta ahora.

Han pasado otros diez años y los avatares de la vida me ponen nuevamente ante una situación límite. Y de nuevo la magia de un encuentro que me deja entre las manos un monólogo que se llama *Vacío*. Así estoy o así me siento, y desde este vacío personal abordo otro *Vacío* que supone un reto para mí.

Yo he hecho varios monólogos en mi carrera teatral, pero nunca un unipersonal. Es muy difícil hablar de la nada y que eso no aburra. Y lo es todavía más darle sentido y hondura poética y filosófica a esa nadería. La gran virtud de Sanchis está en hacer que uno deba construir el diálogo con el espectador, no desde las palabras, sino desde los silencios. Y esto aguza el instinto y obliga al actor a funcionar desde el precario equilibrio en el que el silencio activa y responde, y no lo alcanza la fatiga. Todo esto, desde la mirada de un niño genial: una mirada entre la perplejidad y la perspicacia que nos sitúa en el exacto lugar donde la trascendencia no deriva nunca hacia la pontificación ni la pedantería, sino que se rompe en gag “involuntario”, en vislumbre de socarrona indulgencia. Y vuelta a empezar. Este no dejar nunca que la poesía resplandezca, este pudor inteligente que socava una y otra vez los climas que provoca, nos arrima como sin querer a los grandes temas. Y un halo de misterio, un vértigo de estómago se va instalando en el espectador (o debería, entiendo), que se ve inmerso en un juego más sutil y más perverso de lo que en principio parece. Este *Vacío*, este extraño mareo, este deambular en espiral escénico no halla la paz en los otros dos monólogos que completan este tríptico despojado. *La Puerta* y *Presencia* circunvalan los mismos temas desde otras perspectivas de la escena y sus criaturas. En realidad, son tres maneras de dialogar con el público desde el escenario. Un actor, un escenario vacío y un público, los tres elementos indispensables para convocar ese misterio llamado teatro. Para mí teatro es lo que no se dice, lo que no se hace, lo que no se toca y lo que no se ve; por lo tanto, teatro es lo que no es. En el teatro de José Sanchis sobrevuela esta figura retórica: la paradoja lo tiñe todo. En la pequeñez se encierra su grandeza y en la trivialidad, su trascendencia. Por suerte para mí, que José dirija el trabajo, además de un orgullo, supone la tranquilidad de obtener, desde fuera, la aguda mirada de un hombre de teatro que, conociendo como nadie al “autor”, garantiza la empatía necesaria para serle fiel y para trasgredirlo al mismo tiempo.

Mario Vedoya

No tan vacío

Ocurre a veces que el teatro, cansado de hablar del mundo y sus locuras, necesita mirarse el ombligo y hablar de sí mismo. Dejar de lado, sí, por uno o dos momentos, el enorme abanico de grandes y pequeños temas que la vida humana —llena de vida y de furia— le exige tratar, y preguntarse por sus propios hilos, por su urdimbre, por su magia y sus trucos, por su poder y sus debilidades. Y por sus cuatro puntos cardinales: el vacío, el silencio, la oscuridad y la quietud. Más, ¡oh, fatalidad!, también ocurre a veces que, al hablar de sí mismo, al pretender tan sólo jugar con sus recursos, interrogarse burlescamente sobre la trama de convenciones y artificios que lo constituyen como arte, poner al descubierto los mecanismos de la ficción y otras travesuras por estilo, el mundo se le cuele por las bambalinas y acaba por hacerse escuchar, por hacerse ver, por imponer inexorablemente sus temas grandes y pequeños.

Algo así sucede, me temo, en este pequeño tríptico que, fingiendo expulsar del teatro todo lo que no sea la propia esencia de la teatralidad, jugando a desmontar el entramado de la ilusión escénica —la acción, el texto, el personaje, el actor, el decorado, el autor, el público...—, no puede evitar darse de bruces con alguno de los temas cardinales de la vida humana: el ser y el tener, el origen y el fin, la muerte y la pervivencia.

José Sanchis Sinisterra

Aquí s'aprèn poca cosa ***(adaptació teatral de la novel·la*** ***de Jakob von Gunten,*** ***de Robert Walser)***

Dramatúrgia i direcció **Toni Casares**

Amb

**Pep Ambrós Guillem Motos Alícia Pérez Quimet Pla Omar Sanchis
Jaume Ulled Pau Viñals Albert Viñas.**

Espai escènic **Eugenio Szwarcer i Paula Bosch**

Vestuari **Míriam Compte**

Il·luminació **David Bofarull**

Disseny de so **Lucas Vallejos**

Col·laboració en dramatúrgia **Carles Batlle**

Col·laboració especial en treball de cos i moviment **Tomeu Vergés**

Ajudant de direcció **Núria Legarda**

Ajudant de vestuari **Nídia Tusal**

Ajudant de direcció en pràctiques de l'Institut del Teatre **Gerard Iravedra.**

Alumna de l'IDEP en pràctiques (vestuari) **Sara Pagès**

Agraïments **Sergi Buka**

Una producció de la **Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia**
amb la col·laboració del Festival Temporada Alta. Festival de Tardor de
Catalunya 2009

Estrena Festival Tempora Alta, Sala la Planeta (Girona) diumenge 8 de novembre

Estrena Sala Beckett (Barcelona), dijous 12 de novembre

Dates del 12/11 al 13/12 /2009

Horaris de dimecres a dissabtes a les 22h i diumenges a les 19 h

Sinopsi:

El jove Jakob von Gunten, procedent d'una vella família aristocràtica, s'inscriu per voluntat pròpia en una escola de criats, fugint de les comoditats i l'aburgesament de la seva condició social. La vida a l'Institut Benjamenta, sense altre mètode pedagògic que el mateix manual de l'escola i on l'única lliçó que s'hi imparteix és la de la humilitat i l'obediència més absolutes, es converteix aviat per a Jakob en un camí d'autèntica renúncia personal.

Fotos: Nani Pujol

Els currículums:

resum de les trajectòries professionals

José Sanchis Sinisterra

(València, 1940)

Llicenciat en Filosofia i Lletres, des de 1971 és professor de l'Institut del Teatre de Barcelona. El 1977 funda a Barcelona El Teatro Fronterizo, que dirigeix fins al 1997. De 1988 a 1997, dirigeix la Sala Beckett de Barcelona, seu d'El Teatro Fronterizo. Ha impartit cursos, seminaris i tallers de dramaturgia textual, dramaturgia actoral, dramaturgia de textos narratius i escriptura dramàtica en una quinzena de ciutats espanyoles, a França, Itàlia i Portugal, i a gairebé tots els països d'Amèrica Llatina. Ha publicat assaigs i articles de teoria teatral i pedagogia en diverses revistes, gran part dels quals han estat recollits al llibre *La escena sin límites. Fragmentos de un discurso teatral* (Ñaque Editora, Ciudad Real, 2002). La mateixa editorial va publicar, el 2003, *Dramaturgia de textos narrativos*, que exposa la seva metodologia sobre la teatralització de relats. Com a director teatral, ha muntat obres de Cervantes, Lope de Rueda, Lope de Vega, Molière, Racine, Shakespeare, Pirandello, Txèkhov, Strindberg, O'Neill, Cocteau, Anouilh, Brecht, Brossa, Beckett i Mayorga, així com dramaturgies pròpies sobre textos narratius de Joyce, Kafka, Melville, Sábato, Beckett, Cortázar, Buzzati, etc. També ha dirigit moltes de les seves pròpies obres. Ha traduït Anouilh, Cocteau, Giraudoux, Claudel, Achard, Josep M. Benet i Jornet, Beckett i Pere Peyró. Els seus textos s'han representat per tot l'Estat i una bona part s'han traduït, estrenat i/o representat a França, Alemanya, Anglaterra, Portugal, Brasil, Itàlia, Grècia, Bèlgica, Holanda, Suïssa, Rússia, Eslovènia, Dinamarca, Bòsnia i Hercegovina, l'antiga Txecoslovàquia, Turquia i Lituània. Les seves obres es representen regularment en diversos països d'Amèrica Llatina. Entre els diversos premis que ha obtingut, destaquen el premi de teatre Carlos Arniches (1968), el Premio Nacional de Teatro (1990), el Premi d'Honor de l'Institut del Teatre de Barcelona (1996), el Premi Maxal Millor Autor (1998 i 1999), el Premio Nacional de Literatura Dramática (2003) i el premi Life Achievement Award del XXIII International Hispanic Theatre Festival de Miami (2008).

Entre les més de 30 obres que ha escrit fins ara, destaquen *Terror y miseria en el primer franquismo* (quatre escenes, 1979), *La noche de Molly Bloom*, de l'Ulisses de James Joyce (1979), *Ñaque o de piojos y actores* (1980), *Carta de la Maga a bebé Rocamadour*, de Rayuela de Julio Cortázar (1985), *Pervertimento y otros gestos para nada* [textos breus] (1986), *¡Ay, Carmela!* (1986), *Perdida en los Apalaches* (1990), *Valeria y los pájaros* (1992), *El cerco de Leningrado* (1993), *El lector por horas* (1996), *La raya del pelo de William Holden* (1998), *Sangre lunar* (2001), *Flechas del ángel del olvido* (2004) i *Vagas noticias de Klamm* (2009).

Toni Casares:

(Barcelona, 1965)

Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona. Diplomant en Teoria i Crítica del Teatre per la UAB i l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. És membre fundador i director artístic de l'Aula de Teatre Universitari de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Entre 1989 i 1992 és coordinador general del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya. El 1997 assumeix la direcció artística de la Sala Beckett de Barcelona, a la qual havia estat vinculat des de la seva fundació el 1989. La Sala Beckett ha estat premi de teatre dels Premis Nacionals de Cultura de la Generalitat corresponents al 2004 pel cicle "L'acció té lloc a Barcelona". Des de la temporada 2005/2006 és membre del Consell d'Assessorament Artístic del TNC.

Direccions escèniques:

Aquí s'aprèn poca cosa. Dramatúrgia de Toni Casares a partir de la novel·la *Jakob Von Gunten* de Robert Walser. 2009
La plaça del diamant de Mercè Rodoreda. Sala Gran. 2007
La nit àrab de Roland Schimmelpfennig. 2006
Valentina de Carles Soldevila. Sala Petita. 2006
Salamandra de Josep Maria Benet i Jornet. Sala Petita. 2005
El camp de Martin Crimp. 2005
El club de les palles d'Albert Espinosa. Sala Tallers. 2004
Plou a Barcelona de Pau Miró. 2004
No podemos quejarnos (El segundo piso / La odisea / El material). Tres obres breus de J. Ricardo Morales. 2003
L'aparador de Victòria Szpunberg. Sala Tallers. 2003
El Hipnotizador de Paco Zarzoso. Co-dirigida amb l'autor. 2003
El cas Gaspard Meyer de Jean-Yves Picq. 2002
La dona i el detectiu de Mercè Sàrrias. 2001
Suite de Carles Batlle. 2001
La dona i el detectiu de Mercè Sàrrias. STI i TNC. 2001
Històries d'amor de Toni Cabré. Sala Tallers. 2000
El gos del tinent de Josep M. Benet i Jornet. 1999
La sang de Sergi Belbel. 1999
Àfrica 30 de Mercè Sàrrias. Coproducció Centre Dramàtic del Vallès. 1998
Descripció d'un paisatge de Josep M. Benet i Jornet. 1996
Al tren de Mercè Sàrrias. 1995
El pas de l'àngel, creació col·lectiva. Estrenat als camps de refugiats d'Eslovènia. 1995
Exercicis d'estil de Raymond Queneau. 1995
La vida de la substància de Simon Donald. 1994
Yvonne, princesa de Borgonya de Witold Gombrowicz. 1993

Manel Dueso:

Direcció:

Maria, Hedda, Júlia, Ofèlia, de Manel Dueso. Taller de l'Institut del Teatre (IT).
Dublin Carol (Cançó de Nadal a Dublín), de Conor McPherson. Sala Beckett.
Genet- les criades, de J.Genet. Sala Muntaner.
Benefactors, de M. Fryan. Grec 2008- Sala Muntaner.
La ronda, de A. Shnitzler. Col·legi del teatre.
Bales sobre Broadway, de Woody Allen. Col·legi del teatre.
Salvador, Puig Antich. Direcció d'actors del film de Manuel Huerga.
Anitta Split, de Josep Julien. Villarroel Teatre-Grec 2006.
El presoner de la segona avinguda, de N. Simon. Villarroel Teatre.
El beso de la mujer araña, de M.Puig. Teatre Romea. Teatre Muñoz Seca.
Fortuna accidental. Text de Manel Dueso. Teatre Villarroel-Forum.
Tots vostès semblen feliços, diferents autors. Forum.
Les amargues llàgrimes de Petra von Kant, de R.W. Fassbinder. Sala Muntaner.
Como en las mejores familias, de J.P.Bacri i A. Joui. Teatre Marquina(Madrid) Teatre Romea (Barcelona)
J.R.S. de dotze anys, d'Octavi Egea. Teatre Romea.
Vermell, negre i ignorant, de E. Bond. Sitges Teatre. Grec 2003
Tempesta de neu, de M. Veiga. Sala Muntaner.
El somni d'una nit d'estiu, de W. Shakespeare. Col·legi del teatre.
L'Hostalera. Traducció i adaptació Manel Dueso. Teatre Micalet(València)
Matem els homes. Text de Manel Dueso. Sala Muntaner.
Estiu, d'Edward Bond. TNC.
Restes humanes sense identificar i l'autèntica naturalesa de l'amor, de B.Frasser. Mercat de les Flors.
Un tramvia anomenat desig, de T. Williams. Teatre Romea
Melosa Fel, de LL.A. Baulenes. Sala Muntaner.
La presa, de C. Mc Pherson. Teatre Romea.
Melinda on the rocks, de M.Dueso. Sala Muntaner.
Mesura per Mesura, de W.Sheakespeare. Dir. C.Bieito. TNC. Adjunt a la direcció.
La casa de Bernarda Alba, de Garcia Lorca. Dir. C.Bieito. CDN. Ajudant .
Estrip-tis, de M.Dueso. Sala Muntaner.
La tempestat, de W. Sheakespeare. Dir. C.Bieito. GREC. Ajudant.
kavafis, de K.Kavafis. Versus teatre.
Sara i Simón, Autor i director. Sala Muntaner i Mercat de les Flors. Grec-96
Travis, Purses i Lilit. Autor i director. Fira de Tàrraga i Sala Beckett.
El somni d'una nit d'estiu, de W.Sheakespeare. Dir. C.Bieito. GREC. Adjunt.
Per a no res. Autor i director. Sala Beckett.
Informe sobre ciegos, d'E.Sabato. Dir.J.Sanchis. Sala Beckett. Ajudant.
Mirandolina, de Goldoni.
La jungla sentimental, de J.Teixidor.

Actor (teatre):

La ruta blava, de Pablo Ley, a partir del text original de Josep Ma. de Sagarra. Teatre Romea 2009. GREC
Dublin Carol (Cançó de Nadal a Dublín), de Conor McPherson.
El dia del profeta, de Joan Brossa. Dir. Rosa novell. TNC.
Saló Primavera, de Ll.Cunillé i P. Zarzoso. Dir. L.Barba. Sala Muntaner
L'olor sota la pell, de M.Buchaca. Dir. J.C.Martel. Sala Beckett.
En Pólvara, de A.Guimerá. Dir. Sergi Belbel. TNC.
L'agressor, de Thomas Jonigk. Dir. Carme Portacelli. FEI. Nau Ivanov.
El verí del teatre, de R. Sirera. Dir. Agata Alexis. Espai Brossa.
Beckettianas, textos de S. Beckett. Dir. L.M. Climent. Sala Beckett
Lolita, de Nabocov. Adap. Dir. D'Artur Trias. Versus teatre.
L'hort dels cirerers, de A. Txèkhov. Dir. Lluís Pasqual. Teatre Lliure.
Mesura per mesura, de W. Sheakespeare. Dir. C. Bieito. TNC.
Farsa y licencia de la reina castiza, de R.M.del Valle Inclán. Dir. E.Flores. T.Joventut.
La tempestat, de W. Sheakespeare. Dir. C.Bieito. Grec 97
Portes comunicades, de A. Aycbourn. Dir. J.Mestres. T. Arnau.
La dama del mar, de H.Ibsen. Dir. J.M. Gual. Mercat de les flors.
Platón ha muerto, de M_Dueso. Dir. P.Fargas. Festival de Sitges.
Accident, de L.Cunillé. Dir. J.Ollé. Mercat de les flors.
El misteri de l'assassinat, de McGillivray. Dir. T. Townsend.

Arsènic i puntes de coixí, de J.Kesslerling. Dir. A. Lizarán. Teatre Lliure.
Paraula de poeta, J.Papasseit. dir. C. Bieito. Teatre lliure.
Hi ha tigres al Congo, de B. Ahlfors. Dir. P.A.Gomez. CDV.
Un dia, de M.Rodoreda. Dir. C. Bieito. GREC.
Ritter, Dene, Voss, de T. Bernhard. Dir. C.Bieito. Sala Beckett.
Els pastorets, de Pitarra. Dir. F.Roda. Mercat de les flors.
Francesc Layret..., M.A.Capmany. Dir. J.A.Codina. Tetare A.Gual.
El somni d'una nit d'estiu, de W- Shekaspere. Dir. C.Bieito. GREC.
Timón d'Atenes, de W. Shekaspere. Dir. A.G.Valdés. Teatre lliure.
Perdida en los apalaches, de J.Sanchis. Dir. R.Simó. Sala Beckett.
Els enamorats, de C. Goldoni. Dir. C. Bieito. Grec.
La fageda, de Benet i Jornet. Dir. S. Belbel. Sala Beckett.
Mercier y Camier, de S. Beckett. Dir. P.Chabert. Teatreneu.
El Manuscrit d'Ali Bey, de Benet i Jornet. Dir. J.Montanyes. Tatre Lliure.
Dr. Jeckyll and Mr. Hyde, de R.L.Stevenson. Dir. J.A.Ortega. T. Villarroel
La Locandiera, C. Goldoni. Dir. R. Teixidor. GREC.
Historias de sobrevivientes, de Ruzante. Dir. J.A.Ortega. GREC.
Zoo Story, de E.Albee. Dir. J. Villanueva. T.Regina.
Moby Dick, de H.Melville. Dir. J.Sanchis. GREC.
Peer Gynt, de H.Ibsen , Dir. F.Nel.lo. Teatre Romea.
Woyzeck, de G. Buchner. Dir. A.Alonso. Teatre Villarroel.
Naque o de piojos y actores, de J. Sanchis Sinisterra. Dir. J.Sanchis. Festival Sitges,
T.Español, Villarroel, gira per Europa, EEUU, i Sudamerica.
La Noche de Molly Bloom, de J.Joyce. Dir. J.Sanchis. Teatro de la Villa.
Historias de tiempos revueltos, de B. Brecht. Dir. J.Sanchis.

Actor (televisió):

¿Hay alguien ahí? (Cuatro); *Les veus del Pamano*, *La ratjada* (Telemovie). *Mar de fons*.
El Premi (Telemovie). *El cor de la ciutat*. *Estudio 1*. *Después de la lluvia*. *El comisario*.
Laberint d'ombres. *Nissaga de poder*. *Sitges*. *Rosa*. *Estació d'enllaç*. *Secrets de família*.
Quico el progrè. *Crònica negra*. *Tartufo*, etc.

Actor (cinema):

Salvador, de Manuel Hueriga.
Fumata Blanca, de M. Gràcia Borda.
El crimen del cine Oriente, de P.Costa.
Mi hermano del alma, de M.Barroso.
Gent de fang, de R.Contel.
Panama 45, de M.Mallol
Crits sords, de R.Contel.
Asalto al banco central, de S.Lapeira.

Autòr teatral:

Maria, *Hedda*, *Júlia*, *Ofèlia*: 6,21: *Terminal*: *Fortuna accidental*: *Ahmed*: *Matem els homes*: *Viatge a la tercera edat* : *Melinda on the rocks*: *Estrip-tis*: *Platón ha muerto*:
Sara y Simón: *Travis*, *Purses i Lilit*: *Bolero, bolero*; *Per a no res*.

Altres:

Guionista de TV i ràdio. (*El cor de la ciutat*, *Premis MAX*, *Fes Flash*, etc.)
Fundador de la Sala Beckett.
Professor d'interpretació al Col.legi del teatre, a Eòlia i a l'Institu del Teatre.

Luis Miguel Climent:

Estudia interpretació a Buenos Aires (Argentina) amb Raúl Serrano. El 1978 s'incorpora a la companyia El Teatro Fronterizo, on treballa com a actor en diferents muntatges. El 1989 funda i codirigeix durant 10 anys, juntament amb José Sanchis Sinisterra, la Sala Beckett de Barcelona. Entre els anys 1989 i 1999 intrepeta i dirigeix muntatges teatrals tant a la Sala Beckett com a diferents països llatinoamericans (Colòmbia, Veneçuela, Puerto Rico, Costa Rica, Mèxic, Hondures, Nicaragua, Santo Domingo). Durant aquesta etapa, també imparteix classes i tallers d'interpretació i direcció a la Sala Beckett i a ciutats de tot Llatinoamèria. L'any 2000 funda l'empresa Artescena Multimedia Communications, dedicada a realitzar projectes culturals relacionats amb les noves tecnologies (disseny i programació de sites web, aplicacions d'internet, materials multimèdia).

Resum de la trajectòria artística:

Com a actor:

Historias para ser contadas, d'Oswaldo Dragún
Historias de tiempos revueltos, de Bertolt Brecht i direcció de J. Sanchis Sinisterra
Ñaque o de piojos y actores, de J. Sanchis Sinisterra
Semínamis, de Cristóbal de Virués
Mercier et Camier, de Samuel Beckett amb direcció de Pierre Chabert
Moby Dick, dramaturgia de J. Sanchis Sinisterra a partir de la novel·la original de H. Melville.
Qué hermosos días, de S. Beckett
Primer amor, de S. Beckett
Marsal marsal, de J. Sanchis Sinisterra
Minimal Show, de Sergi Belbel i Miguel Górriz
Carícies, de Sergi Belbel
La hija del capitán, de Ramón Vallé Inclán

Com a director:

El gran teatro natural de Oklahoma, de J. Sanchis Sinisterra
Amores difíciles, vvaa.
Rodeo, de Lluïsa Cunillé
Beckettiana II, dramtúriga i direcció de Luis Miguel Climent
Sara y Simón, de Manel Dueso
Concierto a la carta, de Franz Xavier Kroetz

Mario Vedoya:

Actor, director pedagog teatral argentí, resident a Espanya des del 1988.

El Perro del Hortelano (2008), de Lope de Vega. Cia. Rakatá. Dir: Laurence Boswell.
Yorik, Bufón de Rey (2008), de uis Masci. Cia. Segundo Viento.
A Ciegas (2007). A-Ficciones. Autor i director: Jesús Campos
La Ilusión (2007), de Corneille-Kushner. Teatro de la Abadía. Dir: Carlos Aladro.
Sangre Lunar (2006), de José Sanchis Sinisterra. Centro Dramático Nacional (CDN). Dir: Xavier Albertí.
Lluvia en el Raval (2006), de Pau Miró. Cia. Segundo Viento. Dir: Mario Vedoya.
Vacío (2005). Cia. Segundo Viento. Autor i director: J. Sanchis Sinisterra.
Danza de Ausencias. Teatro a Teatro (2002). Autor i director. Jesús Campos.
Paseando a Miss Daisy (2001-2002-2003). Cia. Teatro de la Danza. Dir: Luis Olmos.
Perdida en los Apalaches (2000). Sala Mirador. Autor i director: J. Sanchis Sinisterra.
Ñaque o de Piojos y Actores (versión americana) (2000). Sala Mirador. Autor i director: José Sanchis. Gira Americana.
La Estrella de Sevilla (1999-2000), de Lope de Vega. Compañía Nacional de Teatro Clásico. Dir: Miguel Narros.
Homenatge a Samuel Beckett (1999-2000). Sala Pradillo. Impronto de Ohio.
Clásicos (1998), creació col·lectiva amb direcció de Juan Margallo. UROC Teatro.
A Ciegas (1997), Festival de Otoño de Madrid. Autor i direcció de Jesús Campos.
Ñaque o de Piojos y Actores (1996). El Teatro Fronterizo de Barcelona. Autor i direcció de C. Martín.
No Faltéis esta noche (1996), de Santiago Martín Bermúdez. Teatro Español. Dir: C. Martín
La Puerta Suerte de Perico Galápago (1995-96), de Jorge Márquez. UROC Teatro: Juan Margallo.

Del 1989 al 1995, dedicat a la docència teatral, realitza tallers a diferents ciutats d'Espanya i ho compagina amb la direcció escènica amb el grup Carpe Diem del CMU Chaminade. Dirigeix *Pervertimento* de J.Sanchis Sinisterra.

Don Juan (1991) de Zorrilla. Los Goliardos. Direcció: Angel Facio.
A Puerta Cerrada de Sastre. Los Goliardos. Direcció: Angel Facio.

El 1988 arriba a Barcelona, influït per la trobada amb Sanchis Sinisterra a Medellín (Colòmbia). Treballa al Col·legi de Teatre de Barcelona.

Entre el 1985 i el 1988 funda el Teatro de la Huella, companyia amb la qual també fa tasques d'interpretació i de direcció. Amb Teatro de la Huella fa gira per Llatinoamèrica. Desenvolupa tasques docents a Perú, Equador, Colòmbia, Veneçuela, República Dominicana i Puerto Rico.

El Hombre de la Mancha (1983), musical dirigit per O. Cattone con el que realitza gira per Ecuador, Colòmbia y Venezuela.

El 1980 ingressa a I Medici Concert, grup humorístic musical.

Entre el 1977 i el 1981 és membre fundador del TID (Taller de Investigaciones Dramáticas).

Entre el 1973 i 1977 es forma a l'escola del Teatro de La Plata amb Francisco Javier i que completa a Buenos Aires amb A.Alezzo i Susana Milderman.

Treballa com a actor de televisió i de cinema. Entre els projectes en què ha participat, destaquen: *Amar en tiempos revueltos* (Diagonal TV), *Aquí no hay quien viva* (Antena 3), *Periodistas* (Tele5); el llargmetratge *El sueño de Ibiza* (dirigida per Igor Fioravanti).

**Sala Beckett/
Obrador Internacional
de Dramatúrgia**

Alegre de Dalt 55 bis
08024 Barcelona
Més informació a

www.salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

Sala subvencionada per:

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES
ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA

Amb la col·laboració de:

MANNERS →

